

да постави въ „сѣнка“ кѣщата на съседа му, безъ да държи смѣтка за собственитѣ си сръдства. По тоя начинъ строже на кѣщи въ селата често пѣти отрупва съ тежки задължения цѣлото семейство и стопанството.

Като резултатъ отъ това пагубно строителство, почти въ всѣко село се срещатъ доста често голѣми многоетажни кѣщи, едва покрити, не залепени, безъ врати и прозорци, очакващи „благоприятно време“, за да бждатъ довършени. Най-често тия голѣми селски жилища съ градски „фасонъ“, сж приспособени да изпълняватъ разни стопански функции — като хамбари, плѣвници, кокошкарници, обори, гължбарници и др., изъ прозорцитѣ и вратитѣ на които се подава слама, кочани и др. материали.

При най-благоприятния случай — единъ отъ жглитѣ на кѣщата и то въ подземния етажъ или мазето е пригоденъ за жилище на многочленното семейство. И, понеже стопанина е вложилъ всичкитѣ си налични сръдства, за да построи голѣма кѣща, а понѣкога принуденъ да залага имота си срещу заемъ, стопанството е разстроено и води анемиченъ животъ.

Това положение ограничава възможноститѣ на стопанина да прави подобрения въ стопанството си, но дори е въ невъзможность да се справи съ текуцитѣ си нужди. То запада, а заедно съ него обеднява и стопанина. Задължения създадени по тоя поводъ, оставатъ да тежатъ не само на стопанина, който ги е създалъ, поради недостатъчна предвидливостъ, но съ тѣхъ сж принудени да се справятъ и наследницитѣ на стопанина, синове и внуци.

За съжаление, това явление се среща толкова често, че едва ли не, може да се счита, като правилно за всѣко българско село.

Тая грѣшка е правена въ недалечното минало, отъ когато сж изостанали много кѣщи, които предаватъ „червентухления цвѣтъ“ на много български села и въ резултатъ на което се е образувалъ единъ огроменъ товаръ отъ задължения върху, и безъ това, слабитѣ основи на селското стопанство.

Вината въ случая не е въ самитѣ стопани, които се подаватъ на внушения и въздействия. Главната отговорность за тая обществена и стопанска беда пада върху ония обществени фактори, които, въ стремежа си да разхубавяватъ и преобразятъ българското село, го обезобразяватъ.

Една намѣса, отъ страна на държавата, подъ формата на контрола или най-малкото въ видъ на препорѣки, е повече отъ наложителна.

Въ желанието си да предпази селското население отъ подобни увлечения, които се отразяватъ болезнено върху цѣлокупното земеделско стопанство, Камарата е поставила, като близка своя задача, изработването на планове за ти-